1972-06-16 nr 0057: Lov om regulering av deltagelsen i fisket.

Lov om regulering av deltagelsen i fisket.

Jfr. *tidligere* midlertidig lov 29 juni 1956 nr. 8.

§ 1. Denne lov gjelder for fiske og fangst med fartøyer som er registreringspliktige etter lov av 5. desember 1917 nr. 1 om registrering og merking av fiskefarkoster, samt for fiske med andre fartøyer i den utstrekning det er bestemt i medhold av § 6 fjerde ledd.

Paragrafene 6-9 gjelder likevel ikke for fiske som reguleres ved lov av 20. april 1951 om fiske med trål og paragrafene 6-9 gjelder ikke for fangst som reguleres ved lov av 14. desember 1951 nr. 1 om fangst av sel og lov av 16. juni 1939 nr. 7 om fangst av hval.

Fartøy som ikke står i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster kan ikke nyttes til fiske- eller fangstvirksomhet.

§ 2. Innføring av et fartøy i merkeregisteret og ervervelse av eiendomsrett til fartøy eller part i fartøy som står i merkeregisteret eller av aksje eller part i selskap som eier slikt fartøy, kan ikke skje uten tillatelse av departementet.

Reglene i første ledd gjelder ikke for eiendomsovergang ved arv etter loven når arvtageren oppfyller eller vil oppfylle de krav som settes i lovens § 4.

Eiendomsovergang kan ikke føres inn i skipsregisteret eller merkeregisteret uten at det foreligger slik tillatelse som nevnt i første ledd.

Heller ikke må det stadfestes eller begjæres stadfestet bud på tvangssalg før slik tillatelse er gitt. Dette gjelder dog ikke for banker eller kredittinstitusjoner, med vedtekter som Kongen har godkjent, ved kjøp av fartøy på tvangssalg for å sikre krav som kjøperen har panterett for i fartøyet. Departementet gir nærmere regler om den tidsfrist en slik kjøper har til å selge fartøyet til personer eller selskap som nevnt i § 4, og måten det skal gjøres på.

Kongen kan i særlige tilfelle gi forskrifter som for et nærmere avgrenset tidsrom fastsetter at fartøyer over en viss størrelse ikke skal føres inn i merkeregisteret, eller at fartøyer over en viss størrelse som i tiden fremover blir ført inn i merkeregisteret, ikke skal kunne benyttes til ett eller flere nærmere bestemte fiskerier.

§ 3. Kongen kan gi forskrifter om at ombygging eller annen endring av fartøy som er innført i merkeregisteret ikke kan foretas uten tillatelse av departementet, dersom ombyggingen eller endringen kan tenkes å øke fartøyets bruttotonnasje eller lastekapasitet, eller vil medføre omlegging til annen driftsform.

§ 4. Tillatelse i henhold til §§ 2 og 3 kan gis til den som er norsk statsborger eller likestilt med norsk statsborger i samsvar med § 2, første ledd, i lov av 17 juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen. Bestemmelsen i samme lovs § 2, annet ledd, gjelder tilsvarende. Tillatelse kan gis når vedkommende

- 1. har drevet fiske i minst 3 av de siste 10 år og fremdeles er knyttet til fiskeryrket på en naturlig måte, eller
- 2. vil skifte ut fartøy som er innført i registeret over merkepliktige fiskefarkoster.

Overføring av aksje eller part i selskap som har tillatelse i medhold av §§ 2 og 3 til andre enn slike som fyller kravene i første ledd nr. 1, kan bare finne sted hvis storparten av interessene i selskapet fremdeles vil bli eid av personer eller selskap som nevnt under første ledd nr. 1.

Kongen kan i særlige tilfelle, når fiskerimessige hensyn tilsier det, gi tillatelse i medhold av §§ 2 og 3 selv om

vilkårene under første ledd nr. 1 og 2 ikke er oppfylt. Før slik tillatelse blir gitt, skal det foreligge uttalelse fra det i § 7 nevnte utvalg.

Når det er nødvendig til gjennomføring av overenskomst med fremmed stat, kan Kongen fastsette ytterligere regler, herunder andre regler enn de som er fastsatt i første ledd, for tillatelse etter §§ 2 og 3.

§ 5. Departementet gir nærmere regler for gjennomføringen av bestemmelsene i §§ 2, 3 og 4, herunder bestemmelser vedrørende eiendomsovergang ved arv.

Departementet kan ved forskrifter unnta fartøyer under en viss størrelse fra bestemmelsene i §§ 2-4.

Departementet kan pålegge eier eller bruker av fartøy som står i merkeregisteret å gi oppgaver over fartøyets driftsform, endring av driftsform, teknisk utrustning, hvilke fiskerier fartøyet deltar i og akter å delta i, o.l.

§ 6. Som ledd i nasjonale eller internasjonale tiltak for å hindre overbeskatning av fiskebestandene eller for å sikre en forsvarlig teknisk og økonomisk utbygging av fiskeflåten og en rasjonell utnyttelse av fiskeressursene, kan Kongen bestemme at for å drive fiske med fartøy som er innført i merkeregisteret, skal det kreves spesiell tillatelse av departementet.

En slik bestemmelse kan begrenses til bestemte fartøystørrelser, bestemte fiskerier, bestemte fiskemetoder eller bestemte områder eller tidsrom.

Det kan bestemmes at tillatelse bare vil bli gitt for et nærmere bestemt antall fartøyer eller at nye tillatelser ikke vil bli gitt for et nærmere bestemt tidsrom.

Kongen kan fastsette at det i særlige tilfeller også skal kreves spesiell tillatelse av departementet for å drive fiske i bestemte fiskerier selv om fartøyet ikke er registreringspliktig etter lov av 5. desember 1917 nr. 1 om registrering og merking av fiskefarkoster.

Når det er fastsatt begrensninger i deltagelsen i fisket eller andre reguleringstiltak overfor norske fartøyer i andre lands fiskerijurisdiksjonsområde, kan departementet bestemme hvilke, herunder også hvor mange, norske fartøyer som skal få tillatelse til å fiske i området. Når det er truffet slik bestemmelse, er det forbudt for andre norske fartøyer å fiske i området. Departementet kan gi nærmere forskrifter om tildeling av tillatelse som nevnt i dette ledd.

§ 7. Før bestemmelse treffes i medhold av § 6 første til fjerde ledd, skal det innhentes uttalelse fra et utvalg med representanter for fiskernes faglige organisasjoner. Kongen treffer nærmere bestemmelser om dette utvalgs sammensetning og mandat.

§ 8. Kongen gir forskrifter om de nærmere retningslinjer for tillatelse i medhold av § 6 første til fjerde ledd. I forskriftene skal det særlig legges vekt på tidligere deltagelse i fiske, faglige og tekniske forutsetninger (herunder fartøy og utstyr), eiers og mannskaps avhengighet av å kunne drive fiske samt fiskets betydning for råstofftilførselen til bestemte distrikter eller bestemte produksjonsgrener.

§ 9. Tillatelse i medhold av § 6 gis til bestemt person eller selskap og for et bestemt fartøy dersom dette er over 30 fot. Ny tillatelse må innhentes dersom et annet fartøy over 30 fot ønskes nyttet.

Den som overtar et fartøy som det har vært knyttet tillatelse til, har ikke dermed krav på å få overført tillatelsen til seg.

Meddelt tillatelse kan trekkes tilbake når vedkommende ikke lenger fyller de fastsatte vilkår for tillatelsen.

§ 10. Overskrider et fartøy en fangstmengde pr. tur som er satt i tillatelsen etter § 6, tilfaller merfangsten eller dens verdi den salgsorganisasjon som førstehåndsomsetningen er lagt til. Dette gjelder uten hensyn til om forholdet medfører straffansvar.

Departementet kan ved forskrift tillate at det ilandføres større fangstmengde enn det tillatelsen etter § 6 gir adgang til.

Salgsorganisasjonen skal inngi oppgaver over levert merfangst til Fiskeridirektoratet, som treffer vedtak om hvilke

fangstmengder eller hvilken verdi som skal tilfalle organisasjonen.

Departementet kan gi forskrifter om hvorledes midler som tilfaller salgsorganisasjonen skal disponeres.

§ 10a. Departementet kan gi nærmere regler for manntallsføringen i kommuner med eller uten organer for Fiskeridirektoratet.

§ 10b. (Opphevet ved lov 3 juni 1983 nr. 40 § 55.)

§ 11. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne lov eller forskrifter gitt i medhold av loven eller medvirker hertil straffes med bøter. På samme måte straffes forsøk.

§ 12. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

- - -

Bestemmelser gitt i medhold av mellombels lov av 29 juni 1956 nr. 8 om eigedomsretten til fiske- og fangstfarkostar, skal fortsatt gjelde inntil de oppheves eller avløses av bestemmelser gitt i medhold av denne lov.